

Retalls d'educació

Límits educatius

Clara Puigventós.

PSICOPEDAGOGA I DIRECTORA DE PROJECTES A LA BAULA SCCL

Gemma Torregrosa. DIRECTORA TÈCNICA A LA BAULA SCCL

Heu sentit a parlar dels límits a l'educació? Que els infants necessiten límits? Sovint hem acabat associant límit amb norma o amb autoritat i disciplina. Per a nosaltres els límits van molt més enllà que diferenciar el que està bé del que està malament. No només es tracta que utilitzem els límits per marcar allò que poden fer els infants i el que no, associant-ho, a més, a possibles càstigs i recompenses si els infants segueixen o no el camí marcat per l'adult.

Ens agradaria poder reflexionar sobre els límits entesos com a font d'aprenentatge, sense els quals se'ns obriria un món de possibilitats difícil de comprendre, un món en què depèn del dia els límits en són uns i un altre dia en són uns altres.

Davant d'un objecte, els seus límits ens donen informació. Veient, tocant i explorant aquest objecte n'aprenem les carac-

terístiques i podem començar a imaginar què passarà si hi faig alguna cosa. Així mateix passa amb totes les vivències. En els primers anys de vida, als infants se'ls presenten contínuament noves situacions amb noves persones i nous espais i han de poder anar aprenent, a través d'explorar els seus límits, fins on arriben cadascuna d'aquestes. Per això els infants tenen aquesta necessitat vital d'explorar i experimentar, de provar i manipular. També els ho permet fer respecte a situacions viscudes, trobant el límit d'aquella situació els permetrà saber com actuar la propera vegada que es trobin en una situació similar. Quan els infants identifiquen els límits, els serveix, per exemple, per saber que la mare ha marxat però tornarà.

Ens és útil, doncs, per formar-nos idees i poder preveure el que vindrà, per no haver de construir contínuament significats ni atribucions i per tenir seguretat de per

on ens movem. Alhora, ens és útil per poder determinar algunes certeses quan davant de l'assaig i error sempre hem obtingut la mateixa resposta. Quan mostrem els límits de les coses, de les situacions i del comportament als infants, els estem respectant, els estem ajudant en el seu aprenentatge i en la construcció de la seva identitat.

Pensem que els infants construeixen el seu jo tot determinant que la resta de coses i persones que els envolten no són «jo» i ho fan a través d'establir límits entre ells i l'entorn. Aquest procés pot provocar frustració a l'infant quan les persones o objectes no responen com ell voldria però hem de tenir molt clar que és amb aquest procés on es fonamenten les bases del seu desenvolupament i de la seva identitat com a persona.

Per tant, és fonamental que primer siguem nosaltres els adults que tinguem clars els límits que voldrem que trobin els nostres fills i filles, límits d'horaris, en el menjar, en l'ús d'objectes, tauletes... en l'ús de certes paraules... Quan aquests estiguin clars, els infants els hauran de trobar sem-

«No podem tenir límits mòbils en funció del dia que tenim, si estem cansats i no tenim ganes de barallar-nos, perquè posar límits i mantenir-los és cansat»

«Quan els infants identifiquen els límits, els serveix, per exemple, per saber que la mare ha marxat però tornarà»

«Quan un infant ha après que aquell límit no es traspassa ja no ho prova més, almenys durant una temporada!»

pre al mateix lloc, volem dir que no podem tenir límits mòbils en funció del dia que tenim, si estem cansats i no tenim ganes de barallar-nos-hi, perquè posar límits i mantenir-los és cansat. Perquè posar límits dóna seguretat als infants i ens fa a tots la vida més tranquil·la, quan un infant ha après que aquell límit no es traspassa ja no ho prova més, almenys durant una temporada!